

گزارش خبری

هشدار شورای استان تهران به فاجعه خاموش تهران

شرق: رئیس شورای اسلامی استان تهران با اشاره به گسترش بی‌وقفه فرونشست در نقاط مختلف استان، به‌ویژه جنوب غرب و شرق تهران، از بی‌توجهی گذشته به این بحران انتقاد کرد و خواستار اقدام فوری و فرهنگ‌سازی برای مدیریت منابع آب شد.

احمد صادقی در نشست خبری با ارائه آمارهایی درباره عملکرد شورای استان تهران با بیان اینکه هزار و ۹۲۳ نفر عضو شورای شهر و روستا هستند که هزار و ۳۶۲ عضو شوروی روستا و ۲۶۰ نفر شورای شهر هستند، گفت: از ۴۷ شهر استان تهران، ۴۰ شهر دارای شورااست و هفت شهر شورای شهر ندارند که البته پنج شهر انتخابات‌بаш منحل شد و دو شورا نیز در اثر تخلفات، شورای آن منحل شد و شش روستا نیز شورای روستا ندارند و این انحلال شوراها معمولاً ناشی از موضوعات مدیریتی است و باید نظارت مؤثر داشته باشیم.

وی با بیان اینکه نبود شوراها در برخی شهرها و روستاها نشان می‌دهد ما چالش‌هایی در ایجاد و حفظ شوراها داریم و در برخی روستاها اصلاً مردم استقبال نمی‌کنند و در مابقی شوراها نیز نظارت ناکارآمد در فعالیت شوراها داریم، اظهار کرد: ۲۵ درصد اعضای شورا زنان و مابقی آقا هستند و ۶۳ درصد اعضای فعلی برای بار اول است که در شورا شرکت کرده‌اند و ۲۱ درصد دو دوره، یک درصد در پنج یا شش دوره شورای شهر شرکت کرده‌اند و این آمارها نشان‌دهنده تمایل جامعه به سمت تغییر است، اما بررسی‌ها نشان داد که کمبود تجربه می‌تواند بر عملکرد شوراها تأثیر بگذارد و باید آموزش‌های لازم را داشته باشند.

صادقی با تأکید بر اینکه برخی از انتخابات شوراها در رسانه پرتنگ شده و بزرگ‌نمایی می‌شود، ادامه داد: در این دوره ۲۱ نفر از مجموع بیش از هزار و ۹۰۰ عضو شوراهای شهر و روستا سلب مسئولیت شدند و ۸۵ عضو دستگیر شدند که به موجب آن ۲۱ رای سلب عضویت صادر شده یعنی ۱.۱ درصد از مجموع اعضا تخلف داشتند.
بیشترین تخلف در تغییر کاربری اراضی است که عمداً ناشی از کمبود تجربه است.

صادقی با ارائه آمارهایی از مصوبات شورای استان تهران تأکید کرد: تا امروز ۲۶ هزار و ۵۰۰ مصوبه در شوراهای شهر و روستا داشتیم که پنج هزار و ۶۰۰ مصوبه توسط هیئت تطبیق رد و مابقی پذیرش شده است که نشان می‌دهد اکثر مصوبات شوراهای شهر براساس قانون بوده است.

او با بیان اینکه باید شفافیت در اقدامات شوراهای شهر و روستا ایجاد شود و بر همین اساس ایجاد سامانه آنلاین انتشار مصوبات شوراها، بودجه‌ها و... به‌صورت برخط در دستور کار قرار دارد، افزود: انتشار عمومی درآمد، هزینه‌ها و پاسخ‌گویی اعضای شوراهای شهر به مردم باید نهادینه شود و اعضای شورا باید نسبت به تصمیمات پاسخ‌گو باشند.

او بر لزوم راه‌اندازی سامانه ثبت و رسیدگی به شکایات مردمی تأکید کرد و گفت: عمده شهرداری و دهیاری‌ها نمی‌توانند با بودجه‌های محلی، پروژه‌های عمرانی خود را به اتمام برسانند و لازم است کارگروه مشترکی بین شورای استان و استانداری تهران به عنوان نماینده دولت شکل گیرد، هرچند متأسفانه در برخی شهرها، به شوراها توجه نمی‌شود. به عنوان مثال برخی فرمانداری‌ها، رئیس شورای استان را در برنامه‌ریزی‌ها شرکت نمی‌دهند در صورتی‌که شوراها به صورت مستقیم با مشکلات مردم سروکار دارند و در حالی است که ما کنار هم هستیم نه اینکه در تقابلی باشیم.

صادقی درباره وضعیت حريم شهرها و روستاها در استان تهران با بیان اینکه موضوع حريم، ناشی از عدم اجرای درست طرح‌های جامع است، اما ما فقط مشکل حريم نداریم، بلکه در طرح‌های حمل‌ونقلی نیز کم و کاستی داریم، اظهار کرد: سخنان اخیر استانداری نشان می‌دهد که ممکن است شاهد یکپارچگی در هم‌افزایی تصمیمات باشیم تا شاهد هماهنگی بین اقداماتی که در شهر و حومه آن می‌افتد، باشیم.

رئیس شورای استان تهران، با اشاره به خلا موجود در ارزیابی عملکرد شوراها، گفت: متأسفانه شاخص‌های مشخص و جامعی از سوی فرمانداری‌ها و استانداری‌ها برای سنجش عملکرد اعضای شورا وجود ندارد و این مسئله یک نقص جدی در نظام مدیریتی شهری به شمار می‌آید و ایجاد یک سیستم ارزیابی دقیق و کارآمد ضروری است تا بتوان عملکرد نمایندگان مردم در شوراها را به درستی بررسی کرد.

صادقی همچنین بر اهمیت آموزش و آگاهی‌بخشی به شهروندان تأکید کرد و یادآور شد: مردم باید بدانند نمایندگانی که به شوراها می‌فرستند، چه وظایف و اختیاراتی دارند تا بتوانند مطالبه‌گری خود را بر مبنای قانون انجام دهند. این مسئله باعث می‌شود هم مطالبه‌گری مؤثرتر باشد و هم تخلفات ناشی از ناآگاهی نسبت به قانون کاهش یابد.

وی درباره تقویش اختیارات دولت به شوراهای شهر با بیان اینکه از سال ۶۲ دولت‌ها باید اختیارات خود را به مرور به نهاد مردمی شورای شهر تفویض می‌کردند؛ اما تنها در زمان احمدی‌نژاد ۳۲ وظیفه محول شد و تاکنون وظیفه‌ای دیگر منتقل نشده است، گفت: می‌بایست واگذاری تصدی‌های قابل واگذاری را از طریق شورای عالی استان‌ها به دولت پیشنهاد دهیم و اگر این اتفاق رخ دهد در راستای تقویت نهاد شوراهای شهر و روستا مؤثر است.

او درباره وضعیت فرونشست در استان تهران نیز با اشاره به اینکه فرونشست یکی از چالش‌های بزرگ استان تهران است و ناگهانی رخ نداده، گفت: در طول سال‌های متمادی اتفاقاتی همچون خشکسالی و استفاده بی‌رویه از آب‌های چاه و خالی‌کردن بستر زمین از آب موجب شده که الان این موضوع به فاجعه تبدیل شود و سه سال قبل بود که در شورای شهر تهران طرحی را درباره فرونشست در شورای عالی به تصویب رساند و در حال حاضر در مجلس در حال بررسی است و امید است مجلس هم این موضوع را با اولویت بیشتر بررسی کند.

وی با بیان اینکه معتمدحم خلیلی سریع‌تر از این باید به فرونشست استان تهران وارد می‌شدیم، به‌خصوص جنوب غرب و شرق تهران را باید مورد بررسی قرار داد، اظهار کرد: البته معتقد هم‌زمان باید در بحث فرهنگ‌سازی نیز اقدامات زیادی انجام داد و باید درباره عدم مصرف بی‌رویه آب فرهنگ‌سازی شود تا از این بحران جدی عبور کنیم.

زمین‌لغزش در منطقه‌ای از تهران

نورا حسینی: بغض و گریه مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران، دیگر به فریاد رسیده. او روز گذشته خطاب به اعضای شورای شهر تهران گفت به خود بیایند و فریادهای این پیرمرد را بشنوند؛ در غیراین‌صورت، جز بدنامی چیزی حاصل آنها نخواهد شد. این نخستین‌بار نیست که اختلاف‌های درونی شورای شهر تهران در صحن علنی شورا نمود پیدا می‌کند. برخی از اعضا بر لزوم خویش‌ن‌داری و حل مسائل در جلسات خصوصی تأکید دارند، درحالی‌که گروهی دیگر معتقدند این اختلاف‌ها به قدری آشکار است که دیگر نیازی به پنهان‌کاری ندارد.

روز گذشته نیز بار دیگر در صحن شورا، موضوع تفاوت در برداشت‌های با حامیان و منتقدان شهردار مطرح شد. جعفر شربیانی در نطق پیش از دستور خود، با انتقاد از رویکرد حاکم بر مدیریت شهرداری تهران، گفت: «مدیریت شهرداری همواره نگاهی دوگانه به اعضای شورا داشته و همچنان نیز دارد. از دید آنان، اعضای شورا به دو دسته تقسیم می‌شوند: نخست، کسانی که باید همواره در مقام تعریف و تمجید از مدیریت شهری ظاهر شوند و در هر نطق و سخنرانی، تنها از عملکرد مشعشع شهرداری سخن بگویند؛ اعضای که نه‌تنها از هرگونه نقد خودداری می‌کنند، بلکه همه آرای‌شان نیز کاملاً هم‌راستا با خواست و اراده شهرداری است.» او ادامه داد: «در نگاه این جریان، شورای شهر جایی است که تعدادی افراد صغیرالعقل و فاقد بصیرت حضور دارند که باید هدایت شوند. به بیان دیگر، شورا یا باید با شهرداری باشد یا بر آن؛ و با این معیار، اعضا یا در گروه اول قرار می‌گیرند یا در زمره مغضوبین».

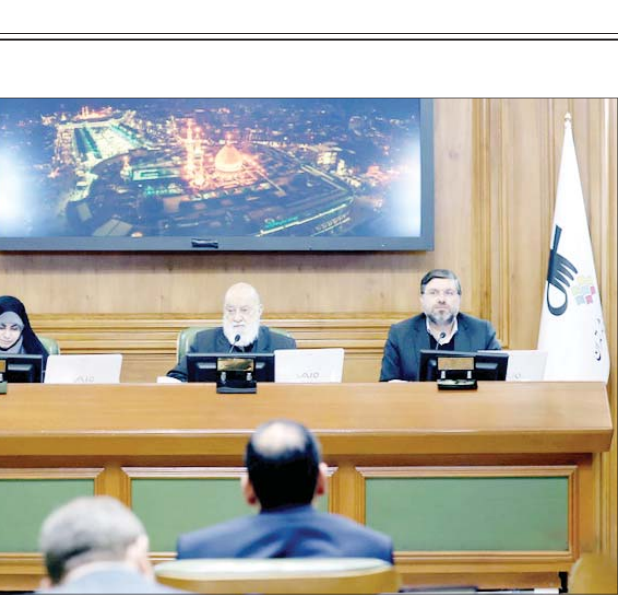
شربیانی تأکید کرد: «تفاوت این دو دسته تنها در کلام و نگاه نیست، بلکه تبعات و آثار گسترده‌ای دارد. برای گروه اول، امپراتوری رسانه‌ای شهرداری روزانه به تبلیغ دستاوردها می‌پردازد و همه بخش‌های شهرداری، اعم از مناطق، سازمان‌ها و شرکت‌ها، در خدمت آن هستند. درخواست‌ها و نامه‌های‌شان در کوتاه‌ترین زمان ممکن پیگیری و اجرا می‌شود و از منابع عمومی برای ساخت سازه‌ها و ساختارهای اجتماعی در خدمت آنان استفاده می‌شود.» او افزود: «ما برای دسته دوم، اوضاع کاملاً متفاوت است. نه خبری از بازتاب رسانه‌ای هست، نه حمایتی اجرایی، و نه حتی پیگیری‌های حداقلی. من به عنوان نماینده مردم شهرفی تهران، ری و تجریش، به واسطه باورهای شخصی، آموزه‌های انقلابی و مسئولیت‌نظارتی‌ام، نه می‌توانم و نه اجازه می‌دهم که در مسیر خواست آنان کام بردارم؛ همان‌گونه که بسیاری دیگر از همکاران محترم من نیز چنین رویه‌ای دارند».

شربیانی با انتقاد از سانسور فعالیت‌های میدانی خود افزود: «برای صدوششمین بار در مناطق مختلف تهران جلسات چندساعته برگزار کرده‌ام، اما در رسانه‌های عریض و طویل شهرداری حتی ۱۰۶ کلمه نیز از پیگیری کار مردم بازتاب نیافته است».

این نخستین‌بار نیست که این عضو شورا به برخورد‌های متفاوت شهرداری با اعضا انتقاد می‌کند. سال گذشته در میانه اردیبهشت‌ماه بود که جعفر شربیانی وقتی شهردار منطقه ۱۷ او را در بازدید‌های مردمی همراهی می‌کرد و در اتاق نگهبانی با مردم گفت‌وگو کرد، در نطق پیش از دستور خود گفت: این خط فکری که می‌گویند با اعضای مخالف برخورد شود، از کجا نشئت می‌گیرد؟ به نظر من، چنین خطی از تفکری انحصارطلبانه نیست می‌گیرد؛ تفکری حذفی، باندی و فاقد دستاورد مشخص. این‌س جریان به جای ارائه کارنامه قابل دفاع، در پی خاموش‌کردن صدای منتقدان است.» شربیانی همچنین مدعی است که این نوع برخورد‌ها با اعضای منتقد، گاهی با هدف ایجاد رعب و ترس انجام می‌شود: «اما واقعیت این است که ما در مسیر خود تحت تأثیر این فضا‌سازی‌ها قرار نمی‌گیریم. گویا از ابتدا موفق شده‌اند خط تمایزی در شورا ایجاد کنند».

اما علیرضا نادعلی در واکنش به نطق شربیانی گفت که اگر درباره شخص بنده چیزی می‌گفتید، حرفی نمی‌زدم اما اینکه می‌گویید این ۱۰ نفر افراد سینه‌چاک شهردار هستند، حرف خوبی نیست. در برخی موارد ما از اقداماتی مثل توسعه حمل‌ونقل عمومی و خدمت‌رسانی به شهروندان حمایت می‌کنیم و نباید در سخنان خود ستمگری کنیم. همان‌قدر که شما درباره برخی موارد تذکر دادید، ما هم تذکر دادیم. حتی در مواردی پشت تریبون هم تذکر ندادیم اما مطالبه‌های تند در جلسات از مدیران شهرداری داشته‌ایم. این‌گونه سخن‌گفتن درست نیست.

احمد صادقی، یکی دیگر از اعضای شورای شهر، هم در واکنش به دسته‌بندی اعضای شورای شهر تهران گفت: متأسفانه برخی از حرکات و سخنان ما نقض غرض است. متأسفانه برخی اصرار دارند که بین اعضای شورا و بین اعضا و مردم شکاف ایجاد کنند. اصرار دارند که اعضای شورا را دسته‌بندی کنند و اعضای شورا را درجه یک و دو ببانند. آیا این غیر از این است که آب به آسیاب دشمن می‌ریزم. آیا آب به آسیاب دشمن ریختن نقض غرض در خدمت‌رسانی به مردم نیست؟ رسانه‌ای‌کردن اختلافات و پشت تریبون رفتن و ناامیدکردن مردم و اختلاف اعضا را فریاد زدن، مخالف خدمت به مردم نیست؟ این عضو شورا گفت: برخی مدام دم از امپراتوری رسانه می‌زنند، اما یک نمونه بیاورند که این امپراتوری رسانه‌ای یک مطلب علیه مخالف‌ترین اعضای شورا با

محمد آخوندی، رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای اسلامی شهر تهران

شورای شهر به دو جناح حامی و مغضوب شهردار تقسیم شده است؟

جدال بر سر دوگانه‌سازی شورا

شهردار منتشر کرده باشند. حتی یک نمونه، اما بارها و بارها علیه اعضایی نظیر من و امثالهم مطلب منتشر می‌شود؟ حال اینکه بیایم بگویم چه کسی را مورد حمله قرار می‌دهند، آیا دردی از مسائل مردم حل می‌کند؟ اینها نقض غرض است. این ناامیدکردن مردم، مخالف نظر مقام رهبری است.

محمد آخوندی، رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای اسلامی شهر تهران، هم گفت: عده‌ای تصور می‌کنند با دودسته‌کردن شورا، تخریب یک گروه و حمله به شهردار منتخب، می‌توانند دستاورد انتخاباتی داشته باشند. تصویری نادرست است. مردم چنین چیزی را نمی‌پذیرند و به این رفتارها پاسخ منفی خواهند داد. خواهش من از آقای چمران به‌عنوان رئیس شورا این است که اجازه ندهند از وقت اضافه‌ای که به شورا داده شده، برای اهداف انتخاباتی استفاده شود.

مهدی چمران نیز با بیان اینکه تجربه نشان داده که افرادی که در شورای شهر تبلیغاتی کار کردند، هیچ‌گاه رای نیاورند و هنر نیست که برای دسته و گروه کار کنیم؛ بلکه باید کار برای خدا باشد، گفت: ما همه رفتنی هستیم و معلوم نیست مردم در انتخابات دیگر چه تصمیمی بگیرند، اما با قاطعیت می‌گویم که هیچ‌یک از مردم از این درگیری‌ها راضی نیستند. به خودمان بیایم و فریادهای این پیرمرد را بشنویم. من هم منتقد تعویض زود به زود و سرعت جابه‌جایی هستم اما راهش را درست پیدا کنیم. من منتقد هستم اما تا جایی که کار شهر به‌درستی پیش نرود، ما مسئول هستیم و این سمت بازپچه نیست، چراکه بابت هر دقیقه‌ای که اینجا هستیم، باید در دنیا و آن دنیا پاسخ‌گو باشیم. رئیس شورای شهر تهران در واکنش به اظهارات برخی اعضا نیز گفت: اینکه تأکید کنیم دو گروه در شورا وجود دارد، درست نیست. اینکه با آقای زاکانی نیستیم، هنر نیست. اگر اختلافی دارید، روش‌های پارلمانی در کشور را هم یاد بگیرید.

اما جعفر شربیانی، عضو شورای شهر تهران، در حاشیه جلسه شورا درباره واکنش برخی همکارانش نسبت به نطق اخیرش، گفت: من از واکنش برخی همکارانم متعجب شدم؛ نطق من کاملاً روشن بود. من صرفاً گزارشی مستند، مبتنی بر آمار و تحلیل‌های علمی از یک اقدام چهارساله که هر هفته تکرار شده، ارائه دادم؛ اقدامی که تنها به یک عضو شورا برنمی‌گردد، بلکه می‌تواند در کارنامه مدیریت شهری دوره ششم ثبت شود. اوافزود: در بخشی از این گزارش به موانع موجود برای بازتاب و انعکاس این اقدام مردمی اشاره کردم.

واقعیت این است که شهرداری در این باره در خدمت مردم نبوده و این نکته بر کسی پوشیده نیست. امروز در شورای شهر تهران شکاف وجود دارد، حتی اگر برخی دوستان بخواهند آن را انکار کنند. به نظر می‌رسد برخی همسکاران چون مدافع شهردار و تفکر حاکم بر مدیریت شهری هستند، از سر دفاع از عملکرد شهرداری به این نطق واکنش نشان دادند. اما این نوع فضا‌سازی‌ها پاسخ‌گو نیست. اختلاف‌نظر در شورا، اگر فنی و بر سر منافع عمومی باشد، نه‌تنها بد نیست، بلکه می‌تواند جلوی انحرافات را بگیرد. ما با کسی خصومت شخصی نداریم، بلکه درباره نحوه اداره شهر و منافع عمومی صحبت می‌کنیم.

این عضو شورای شهر همچنین تأکید کرد: اگر امروز قرار باشد دوباره برای تهران شهردار انتخاب شود، انتخاب مجدد آقای زاکانی به‌راحتی گذشته نخواهد بود. ما چهار سال تجربه داریم و بر اساس همین تجربه صحبت می‌کنیم. در برخی شاخص‌ها، متأسفانه عملکرد شهرداری نمره قبولی نگرفته است. مهدی اقراریان، عضو شورای اسلامی شهر تهران، هم در این باره گفت: تلاش برای تغییر شهردار، همواره در دستور کار برخی از اعضای شورا بوده و هست، اما اگر اقتضات سیاسی کشور و برخی حمایت‌های خاص از آقای زاکانی وجود نداشت، شاید امروز ایشان در جایگاه شهردار تهران قرار نداشتند. این مسئله، موضوع کوچکی نیست و باید به آن توجه شود. علیرضا نادعلی، سخنگوی شورای شهر تهران، اما معتقد است: اگر قرار باشد همه وقت شورا صرف پرداختن به مسائل حاشیه‌ای و بعضاً رسانه‌ای شود، طبیعتاً برای مسائل اساسی شهر زمانی باقی نمی‌ماند. نباید شورا را به میدان کشمکش‌های جناحی و دعواهای شخصی تقلیل داد. سخنگوی شورا همچنین گفت: برخلاف برخی ادعاها، ما هیچ «امپراتوری رسانه‌ای عظیم» در اختیار نداریم. اگر چنین توان رسانه‌ای‌ای در اختیار شهرداری بود، شاید شرایط اطلاع‌رسانی بهتر از امروز بود. تلاش ما تمرکز بر حل مسائل واقعی مردم است، نه پاسخ‌دادن به هر حمله‌ای.

نظافت همچنان چالش بزرگ پایتخت

در جلسه روز گذشته شورای شهر تهران، اعضای شورا همچنین نسبت به چالش‌های جدی در مدیریت نظافت شهری و خدمات عمومی پایتخت واکنش نشان دادند. ناصر امانی، عضو شورای شهر، در نطقی تأکید کرد یکی از مهم‌ترین وظایف شهرداری، رعایت نظافت و بهبود شرایط محیطی شهر است. او بر این باور است که شهرداری باید به این وظیفه که از سال ۱۳۳۴ در قوانین شهرداری ثبت شده، توجه ویژه‌ای داشته باشد. این مسئله به‌ویژه در زمان‌های اخیر و با توجه به تغییرات در مدیریت خدمات شهری، به یکی از نقاط چرچالش تبدیل شده است.

امانی همچنین به این نکته اشاره کرد که شهروندان تهران از طریق سه مؤلفه اصلی نظافت، فضای سبز و حمل‌ونقل شهرداری را می‌سنجند. او تصریح کرد وضعیت کنونی نظافت شهری در برخی مناطق، حتی در مناطق مرفه شهر، همچنان با مشکلاتی مواجه است. این مشکلات در حالی وجود دارند که شهرداری در بودجه امسال مبلغ قابل توجهی را به اصلاح این وضعیت اختصاص داده است.

او ادامه داد: بارها هم اعضای مختلف شورا و رئیس شورا نسبت به این‌ موضوع تذکر داده‌اند. قطعاً شیوه گذشته که متأسفانه حدود دو سال اجرائی شد، یعنی تمرکز پیمانکاران و کاهش تعداد آسان و واگذاری چند منطقه بزرگ شهرداری به یک پیمانکار و کاهش اختیارات شهرداران مناطق و نواحی در این‌ مأموریت مهم، ضربه مهمی به انجام وظیفه مأموریت شهرداری وارد کرد. امانی گفت: از سال گذشته که قرار شد در این شیوه تجدیدنظر شود و وعده اصلاح و بهبود داده شد، متأسفانه

این مسأله در دو سال اجرائی شد، یعنی تمرکز پیمانکاران و کاهش تعداد آسان و واگذاری چند منطقه بزرگ شهرداری به یک پیمانکار و کاهش اختیارات شهرداران مناطق و نواحی در این‌ مأموریت مهم، ضربه مهمی به انجام وظیفه مأموریت شهرداری وارد کرد. امانی گفت: از سال گذشته که قرار شد در این شیوه تجدیدنظر شود و وعده اصلاح و بهبود داده شد، متأسفانه این مسأله در دو سال اجرائی شد، یعنی تمرکز پیمانکاران و کاهش تعداد آسان و واگذاری چند منطقه بزرگ شهرداری به یک پیمانکار و کاهش اختیارات شهرداران مناطق و نواحی در این‌ مأموریت، شورای اسلامی شهر مبلغ قابل توجهی هم به سقف بودجه شهرداری و هم به سقف بودجه حوزه خدمات شهری اضافه کرده است.

این عضو شورای شهر تهران تأکید کرد امروز به عنوان نمونه، چند تصویر و فیلم کوتاه که در روزهای جمعه و شنبه، یعنی جمعه گذشته و دیروز از مناطق بالای شهر گرفته شده است ارائه می‌دهم تا ملاحظه بفرمایید و خودتان را جای شهروندانی قرار دهید که در این نقاط زندگی می‌کنند یا اشتغال دارند یا حتی عبور می‌کنند. به نظر شما آیا باور می‌کنند که تهران شهری دوست‌داشتنی است؟ من فعلاً از ذکر نام منطقه و آدرس این تصاویر از تریبون خودداری می‌کنم، اما اگر این‌ وضع اصلاح نشود، به عنوان نماینده مردم در جلسات بعدی، اطلاعات دقیق نام منطقه و ناحیه را اعلام می‌کنم. هرچند معتقدم تا سیستم و روش اصلاح نشود، شهرداری مناطق و نواحی هم نقشی نمی‌توانند در اصلاح این وضعیت ایفا کنند.

او گفت: شما ملاحظه کردید که در مشربیه، که جنوبی‌ترین نقطه شهر تهران بود و حاشیه شهر تهران است، این وضعیت بود. این هم در بالاترین و به اصطلاح مرفه‌ترین نقاط شهر تهران است. این وضعیت جمع‌آوری و نظافت شهر است. می‌خواهم بگویم تفاوت بین جنوب و شمال شهر تهران نیست. این عکس‌ها متعلق به روز شنبه و جمعه از یکی از مناطق بالای شهر تهران است. بالاخره شهرداری می‌پذیرد این سیستم معیوب است و باید اصلاح و بازنگری شود یا نمی‌پذیرد؟ این دوره تمام شد. بارها آزمون و خطا انجام گرفت. این وظیفه، بهترین وظیفه ماست. مردم هم با دیدن این صحنه‌ها در مورد ما قضاوت می‌کنند و بعد به شعارها و حرف‌هایی که می‌نیزیم و ادعای ما نمره می‌دهند و قضاوت می‌کنند. امانی خطاب به چمران گفت: بالاخره آقای چمران، قرار بود دوستان تشریف بیاورند شورا و صحن شورا، بگویند برنامه‌شان واقعاً برای این وضعیت چیست. ناچارم اسم بعضی از شهرها را ببرم. ناچارم یزد را مثال بزنم. ناچارم اصفهان را مثال بزنم و مشهد را هم مثال بزنم. برونند دوستان ببینند که ما چنین صحنه‌هایی در آن شهرهای بزرگ می‌لایمی نمی‌بینیم. اصلاً علت چیست که آنجا این‌طور نیست و ما در تهران هر روز وسط روز شاهد این صحنه‌های ناچهارم هستیم؟ بالاخره تحلیل وجود دارد، مرکز مطالعات در شهرداری هست. معاونت خدمات شهرداری هم هست. ما ابزار زیادی برای بررسی علت و عوامل این مسئله داریم. واقعاً نمی‌توانیم کشف کنیم؟ حداقل یک سال از این دوره باقی مانده و امیدواریم دیگر شاهد این صحنه‌ها نباشیم و وضعیت ادامه پیدا نکند.

در کنار این انتقادات، مهدی اقراریان، دیگر عضو شورای شهر، نیز در انتقاد از جابه‌جایی‌های متعدد در مدیریت شهرداری تهران، این رویه را عاملی برای بی‌ثباتی و کم‌انربودن خدمات شهرداری دانست. او معتقد است که شهری با این همه چالش و نیاز به راهبردهای بلندمدت نمی‌تواند فقط از طریق آزمون و خطا اداره شود. اقراریان همچنین به بی‌نتیجه‌بودن برخی از تلاش‌های رسانه‌ای و تبلیغاتی در راستای نشان‌دادن موفقیت‌ها پرداخت و گفت مردم تهران به‌طور روزانه براساس وضعیت شهری قضاوت می‌کنند، نه وعده‌ها و شعارها.

مهدی اقراریان، به وعده‌های بزرگ و رنگارنگ زاکانی اشاره کرد و گفت: وعده‌های آقای دکتر زاکانی، چهار سال اعتبار دارد. اما پس از گذشت این مدت، وضعیت شهر تهران نه‌تنها بهبود نیافته، بلکه با جابه‌جایی‌های مکرر در معاونت‌ها و سازمان‌های وابسته به شهرداری، بی‌ثباتی بیشتری ایجاد شده است. اقراریان خطاب به زاکانی گفت: شهر تهران محفل آزمون و خطا نیست. جابه‌جایی پنج مدیر مترو در کمتر از چهار سال نشان می‌دهد که شما حتی در انتخاب مدیران خود نیز نتوانسته‌اید مشی منطقی را دنبال کنید. او در ادامه به انتقاد از رسانه‌های حامی شهردار تهران پرداخت و گفت: فکر می‌کنید با بسیج امپراتوری رسانه‌ای خود می‌توانید نمایشی از موفقیت بسازد؟ این کار بی‌نتیجه است. مردم تهران روزانه عملکرد شما را قضاوت می‌کنند.

یادداشت

تهران، کلاژ خاطرات وفراموشی

علیرضا حاجاری زاده‌کان

پژوهشگر و مدرس معاری

در هزارتوی ریغبار تهران، جایی که بلوارها چونان شریان‌های فرسوده بر بیکر شهری بی‌قرار تنیده‌اند، انسان معاصر، همچون راه‌گم‌کرده‌ای در برهوت، به دنبال معنایی می‌گردد که گویی سال‌هاست در مدود و ازدحام، گم شده است. گذرگاه‌های باریک این شهر، خاطرات هزاران روح سرگردان را در دل خود حفظ کرده‌اند، همچون صفحات فرسوده رمانی ناتمام که رویاهای خاموش در گوشه خیابان‌های شکسته به فراموشی سپرده شده‌اند. در این معابر، انسان نه‌تنها در جست‌وجوی سرپناه، که به دنبال خانه‌ای برای بودن خویش در هستی است. از دیدگاه اگزیستانسیالیسم، انسان محکوم به آزادی است؛ در برخ انتخاب‌های بی‌پایان، بی‌پناه در برابر جهانی که معنایش از پیش، تعیین نشده است. تهران، با چنارهای سال‌خورده و دیوارهای ترک‌خورده، زمزمه‌گر بی‌معنایی سارتری است؛ شهری که بودن در آن، خود مبارزه‌ای است و هر قدم بر سنگ‌فرش‌های فرسوده، پژواکی از پرسش بی‌پاسخ «چرا؟» را به گوش می‌رساند.

اما در گوشه‌ای دیگر، پشت دیوارهای آجرنما و میان گرافیتی‌های بی‌پروا، می‌توان نجوایی نیچووار شنید: «انسان باید خود معنا را بیافریند». تهران، این اسطوره زنده‌مدریت‌نیم‌بند، صحنه همین آفرینش دردناک است؛ جایی که آدم‌ها در صف‌های مترو یا زیر نور کم‌رقم مغازه‌های شبانه، به خلق خویش دست می‌زنند، حتی اگر در هیاهو گم شوند.

هنر مدرن، دیگر انسان را سوز‌های باشکوه نمی‌داند. او، فقط قطعه‌ای پراکنده در کلاژ بی‌رحم شهر است. تهران نیز کلاژی است از رویاها و شکسته‌ها؛ نقاشی‌کوئیسیمی از چهره‌های خسته، ماشین‌های فرسوده، پلهای مغلط و برج‌هایی که همچون کاخ‌های شنی در باد، سر بر افراشته‌اند. بزرگ‌رها، همچون رودهایی بی‌جان، زندگی را می‌بلعند. پله‌هایی که به ناکجاآباد می‌رسند، تونل‌هایی که در دل تاریکی می‌پیچند و باز به تکرار می‌رسند. در چنین ساختاری، انسان همان «بیگانه» کامویی است؛ در جست‌وجوی معنا در جهانی که قوانین آن از پیش نوشته نشده‌اند. با این همه، غروب‌های تهران، نجوایر امیدي خاموش‌اند. وقتی که آخرین پرتوهای خورشید از لابه‌لای برج‌های بلند سرک می‌کشد و سایه‌های آدم‌ها بر آسفالت ترک‌خورده نقش می‌بندد، معنای بودن، نه در مقصد، بلکه در همین سرگردانی نهفته است. شاید معنای زندگی، در قدم‌هایی باشد که بی‌پناه در کوچه‌های تنگ برداشته می‌شوند؛ در نگاه‌هایی که در ازدحام گم می‌شوند و در دست‌هایی که بی‌صدا از کنار هم عبور می‌کنند. و چه بآک اگر گذرگاه‌ها باریک‌اند و دیوارها بلند؟

انسان، ایسن جوینده سرسخت، در تنگنای همین غمراهاست که بال می‌کشد؛ از هر دیوار ترک‌خورده، رؤیایی جوانه می‌زند و از هر چراغ نیم‌سخته، شعله‌ای برای فردا روشن می‌شود. تهران، این پیکره زخمی و عاشق، با همه زخم‌هایش، هنوز آغوشی باز برای رؤیاهای دارد. انسان، خسته اما نترس، دوباره معنا را از دل سنگ و دود بیرون می‌کشد؛ همان‌گونه که درختی تنها، از دل آسفالت، قامت می‌گیرد.

در این دود و کلافگی به ظاهر مدرن، شاید نتوان معنای زندگی را یافت، اما می‌توان آن را ساخت.

در نگاه‌های مهربان رهگذران، در شعله کوچک چراغی که در باد می‌لرزد اما خاموش نمی‌شود و در کوچه‌هایی که به رغم همه فراموشی‌ها، هنوز صدای کودکی را در دل خود حفظ کرده‌اند.

انسان در میان این خیابان‌های خاموش، چون شاعری گمنام، با هر قدم واژه‌ای از امید بر دیوارهای جهان حک می‌کند؛ نشانی از تلاشی بی‌پایان برای یافتن معنا. در شهری که هنوز رویاها را زنده نگه می‌دارد و این، شاید همان سرآغاز معناست.